

תפ"ח (מרכז) 3310-11-12 - מדינת ישראל נ' פלוני

פלילי - שיקולי ענישה

פלילי - חוק העונשין - עבירות אלימות

var MareMakom = "תפח (מרכז) 3310-11-12 - מדינת ישראל נ' פלוני, תק-מח 2014(1), 2824(21/01/2014)";
{p.IDHidden{display:none

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 3310-11-12 מדינת ישראל נ' פלוני(עציר)

בפני:

כב' השופט מנחם פינקלשטיין, סג"נ - אב"ד

כב' השופטת ליאורה ברודי

כב' השופט רמי אמיר

המאשימה

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד קרן וקסלר

נגד

הנאשם

פלוני (עציר)

ע"י ב"כ עו"ד מנחם רובינשטיין ועו"ד ארז אבוהב

גזר דין

כללי

1. הנאשם שלפנינו, פלוני, הורשע על יסוד הודייתו בכתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, ובעבירה של כליאת שווא. מלכתחילה הואשם הנאשם בעבירה של ניסיון לרצח (וכן בעבירה של כליאת שווא). הנאשם כפר ונשמעה פרשת התביעה, לרבות עדות המתלוננת. בשלב זה הגיעו הצדדים להסדר טיעון, שלפיו יחזור בו הנאשם מכפירתו ויורשע לפי הודייתו בעבירות הנזכרות.

לפי הסדר הטיעון, הטיעון לעונש יהיה "פתוח". יחד עם זאת, כתנאי להסדר, הפקיד

עמוד 1

הנאשם סכום של 20 אלף ₪ לטובת המתלוננת. הוצהר כי התביעה תבקש שיושת על הנאשם סכום פיצויים בשיעור גבוה יותר.

לשם השלמת תמונת ההסדר שהושג בין הצדדים, יש לומר שכבר בשלב מוקדם יותר, היה הנאשם מוכן להודות בביצוע העבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות - עבירה שהורשע בה בסופו של דבר על יסוד הודייתו.

העובדות

2. עניינו של כתב האישום הוא אירוע שהתרחש החל מ-22.10.12 בלילה עד 23.10.12 בערב, היינו, כמעט יממה תמימה.
באותה עת היו הנאשם ו-פלונית (להלן: "**המתלוננת**") בני זוג מזה כחודש, והתגוררו יחד בדירתם ב-____. הנאשם עבד באותה תקופה כשומר לילה ב-____ באזור התעשייה בראשון לציון.
3. בתאריך 22.10.12 בשעה 21:30 הגיעו המתלוננת והנאשם יחד למתחם. המתלוננת התלוותה לנאשם בעבודתו, והשניים שהו רוב הזמן בחדר המשמש את השומרים (להלן: "**החדר**").
4. בסמוך להגעתם למתחם סיפרה המתלוננת לנאשם שהיא בהריון. במהלך הלילה ערכה המתלוננת בחדר שתי בדיקות הריון והתברר לה שאינה בהריון. המתלוננת שמחה על כך, ואילו הנאשם זעם. על רקע זה, וכן על רקע קנאתו של הנאשם בכך שהמתלוננת מתקשרת לבעלה שבנפרד, התגלע ריב בין הנאשם למתלוננת, אשר התפתח לצעקות הדדיות. במהלך הריב נטל הנאשם את הטלפון של המתלוננת וחקר אותה לגבי אנשים שאליהם התקשרה.
5. בשלב מסוים במהלך הלילה, לאחר ששתה אלכוהול, החל הנאשם, במהלך אותו ריב, להכות את המתלוננת נמרצות במכות אגרוף בפניה ובחזה שלה, והיא נפלה לרצפה. בהיותה שרועה על הרצפה, המשיך הנאשם לבעוט במתלוננת בחוזקה בכל חלקי גופה.
6. בשלב מסוים נטל הנאשם שני בקבוקי בירה שהיו בחדר וניפץ אותם על ראשה של המתלוננת. כתוצאה מכך איבדה המתלוננת את הכרתה לפרק זמן לא ידוע. בשלב זה, ובהיות המתלוננת מחוסרת הכרה, נטל הנאשם סכין או חפץ חד וחתך את המתלוננת בלחיה השמאלית.
7. בהמשך הדברים שפך הנאשם מים על המתלוננת, והיא התעוררה מעלפונה. הנאשם נטל מראה, הציב אותה מול פניה של המתלוננת, הראה לה את החתכים שגרם לה, ואמר למתלוננת שעשה זאת כדי שאף אחד לא יסתכל עליה.
8. לאחר מכן, ביקש הנאשם מאחד העובדים במתחם כי יקנה לו וודקה, שתיה וסיגריות, והעובד עשה כן. משחזר העובד, המשיך הנאשם לשתות וודקה ולהכות את המתלוננת בכל

חלקי גופה, באגרופים ובבעיטות. הוא עשה כן במשך שעות ארוכות, כאשר המתלוננת שרועה על הרצפה חסרת אונים, חבולה ומדממת, וזאת עד ליום 23.10.12 בערב. כל אותה עת היה החדר נעול, והנאשם מנע מהמתלוננת כל אפשרות לצאת ממנו.

9. בשעה 19:00 לערך שוחח הנאשם עם אביו __, וביקש ממנו שירכוש עבורו כרטיס טיסה לרוסיה: **"כי הרגתי את פלונית"**.

10. אביו של הנאשם הגיע בשלב זה לחדר ואמר לנאשם שצריך לקחת את המתלוננת לבית חולים. הנאשם ניסה להניא את האב מכך, וציין שאם ייקחו את המתלוננת לבית חולים - תגיע משטרה. ואולם, האב עמד על כך, ואז לקחו הנאשם ואביו את המתלוננת, באמצעות מונית, לבית החולים "וולפסון".

11. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלוננת חבלות חמורות כדלקמן: קרע בכבד; שברים באף; שברים במספר צלעות; שברים ביד שמאל; פצע דקירה בירך שמאל; פצע שפשוף בעכוז; פצע במצח שמאל; פצעים ליד עין שמאל ובלחי שמאל; המטומות מרובות בחלקי גוף רבים; המטומות תת עוריות בכל הקרקפת.

12. המתלוננת פונתה לבית החולים במצב חמור כמתואר לעיל, נזקקה לטיפול רפואי אינטנסיבי, ואושפזה בבית החולים כחודש וחצי.

תסקיר שירות המבחן

13. שירות המבחן התבקש להכין תסקיר על אודות הנאשם, ובתסקיר זה פורטו בין השאר נסיבותיו האישיות. הנאשם הוא יליד רוסיה בן 32. הוא עלה ארצה בגפו לפני כ-10 שנים. לאחר מכן התחתן והתגרש על רקע אלימות, ללא ילדים. מגיליון הרישום הפלילי עולה כי לחובת הנאשם שלוש הרשעות קודמות בעבירות סמים, החזקת נכס החשוד כגנוב ותקיפה חבלנית של בן זוג (וכן איומים והיזק לרכוש במזיד). בגין העבירות האחרונות (בלבד), משנת 2004, נדון הנאשם לעונש מאסר בפועל (בן 8 חודשים). במקביל להליך המשפטי דן הועמד הנאשם לדין בגין עבירה של אלימות רחוב משנת 2010.

14. הנאשם הוא בן יחיד להוריו. הוריו עלו לארץ שנתיים אחריו. ברוסיה סיים הנאשם 11 שנות לימוד, ולאחר מכן השלים שירות חובה בצבא במשך שנתיים ולמד שנה אחת משפטים באוניברסיטה. מאז עלייתו ארצה עובד הנאשם בעבודות בלתי מקצועיות, ללא יציבות.

15. הנאשם התחתן ברוסיה, ואשתו עלתה ארצה שנה אחרי עלייתו. בשנת 2005 התגרשו השניים, וזאת במהלך מאסרו של הנאשם בגין אלימות כלפי אשתו. לאחר הגירושין ניהל הנאשם, במשך מספר חודשים, קשר זוגי נוסף עם אישה בת גילו. גם קשר זה הסתיים בעקבות סכסוך תוקפני, והגשת תלונה למשטרה של בת הזוג נגדו בגין אלימות.

לדבריו, ניהל הנאשם קשר זוגי משמעותי נוסף במשך תקופה ארוכה עם אישה נשואה המבוגרת ממנו ב-11 שנים. בקשר זה הרגיש הנאשם, לדבריו, רגוע, והוא ציפה לבניית

משפחה והבאת ילדים לעולם. הדבר לא התאפשר מכיוון שבת זוגו היא אישה נשואה. לדברי הנאשם, זו הסיבה לכך שיצר קשר עם המתלוננת, ובד בבד המשיך לשמור על קשר עם בת זוגו הנשואה.

16. לדברי הנאשם, הוא הכיר את המתלוננת דרך האינטרנט וציפה לקשר משמעותי עמה, לרבות בניית משפחה. ואולם, במהלך הקשר הקצר עם המתלוננת, התגלע **לדבריו** פער בין ציפיותיו ומאמציו לבין התנהלות לא נאותה של המתלוננת. בעקבות זאת חש פגוע, פנה לשתיית אלכוהול וביצע את המיוחס לו.

17. הנאשם הביע צער וחרטה על מעשיו, אך שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה לגלות אמפתיה כלפי המתלוננת.

18. לדברי הנאשם, הוא סובל מתלות באלכוהול מגיל ההתבגרות, כאשר ניסיונות גמילה שעשה בעבר בארץ מוצאו לא הצליחו. בארץ לא פנה לטיפול.

19. שירות המבחן התרשם מהנאשם כאדם ילדתי ותלתי המגלה קשיים משמעותיים ביחסים זוגיים. בצר לו הוא פונה לצריכת אלכוהול ומגלה דפוס התנהגות הרסני ואלים. לדעת שירות המבחן, קיים סיכון להישנות עבירות אלימות מצדו. טיפול ייעודי לבעיית התמכרותו לאלכוהול ולאחר מכן טיפול בבעיית האלימות שלו - עשויים לצמצם לטווח הארוך את הסיכון הנובע ממנו.

לא ניתנה המלצה בדבר התערבות טיפולית של שירות המבחן, אלא המלצה לבחינת התאמתו של הנאשם לטיפול במסגרת בית הכלא.

טיעוני הצדדים

20. **ב"כ המאשימה** ציינה כי מדובר באירוע אלימות יוצא דופן בחומרתו, וזאת בהיבטים רבים. האירוע האלים הנדון נמשך שעות ארוכות מאוד, כמעט יממה. השימוש בכוח היה אכזרי. למתלוננת נגרמו חבלות קשות, והיא אושפזה כחודש וחצי. המתלוננת נפגעה גם פגיעה נפשית משמעותית, ואפשר שתתקשה למצוא בן זוג מחמת החתכים בפניה ושאר החבלות שנגרמו לה.

העובדה שמעשי הנאשם נעשו תחת השפעת אלכוהול היא לדעת ב"כ המאשימה יסוד מחמיר ולא מקל. אומנם השימוש באלכוהול הביא להקלה בסעיף העבירה, לנוכח הצורך בשינוי היסוד הנפשי מרמה של כוונה לרמה של אדישות. ואולם, די בהקלה זו, ויש להחמיר בעונשם של מי ששותים לשוכרה ומבצעים אז עבירות אלימות חמורות.

לדעת ב"כ המאשימה, מתחם הענישה הראוי במקרה זה הוא 11-14 שנות מאסר, ויש להטיל על הנאשם עונש המצוי בתוך מתחם זה. ב"כ המאשימה גם הוסיפה שלדעתה יש מקום בעבירות אלימות כגון אלה להעלות את רף הענישה, בין השאר לשם אמון הציבור במערכת המשפטית.

21. ב"כ המאשימה הפנתה אותנו לע"פ 2672/08 **פלוני נ' מ"י** (פסק דין מיום 17.11.08).

המערער הורשע בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות ובעבירת איומים. הוא תקף את אשתו מזה 25 שנים, כאשר בני הזוג היו פרודים מזה שנתיים והתגוררו בדירות נפרדות. המערער הגיע לבית מגורי אשתו, הוציא סכין וחתך את אשתו בפניה, בצווארה ובידיה. למתלוננת נגרמו חתכים עמוקים, והיא הובלה לבית חולים, שם נזקקה לניתוח שבמהלכו נתפרו פניה. התקיפה נבעה מחששו של המערער כי אשתו בגדה בו עם גבר אחר, ובוצעה תוך שהוא נועל את אשתו בביתה. בית המשפט העליון אישר עונש של 10 שנות מאסר שהטיל עליו בית המשפט המחוזי.

עוד הפנתה ב"כ המאשימה לשני פסקי דין של בית המשפט העליון הנוגעים לעקרונותיו וליישומו של תיקון 113 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"): ע"פ 8678/12, 8641/12 **סעד נ' מ"י** (פסק דין מיום 5.8.13); ע"פ 1323/13 **חסן נ' מ"י** (פסק דין מיום 5.6.13). העובדות בשני תקדימים אלה אינן רלוונטיות לענייננו.

22. **ב"כ הנאשם** הטעים כי הנאשם לא הורשע בהליך זה בביצוע עבירות רבות אלא בשתי עבירות בודדות שעניינן מסכת עובדתית אחת. עוד הדגיש הסנגור כי הנאשם היה מוכן להודות כל העת בעבירת האלימות שבה הורשע בסופו של דבר. שמיעת ההוכחות עד לסיום פרשת התביעה באה רק משום שהמאשימה סברה באותו שלב כי תוכל להוכיח עבירת אלימות חמורה יותר מבחינת היסוד הנפשי, היינו ניסיון לרצח - העבירה שבכתב האישום המקורי - או חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329 לחוק העונשין. עוד ציין הסנגור, כי לא הוגשו לבית המשפט מסמכים רפואיים עדכניים בדבר מצבה הנוכחי של המתלוננת. הסנגור עמד על כך שמדובר בהיכרות קצרה בזמן בין הנאשם והמתלוננת, וזאת להבדיל ממקרים שבהם מותקפים בני זוג שהקשר הזוגי עימם הוא רב שנים. כמו כן, מעשי הנאשם בוצעו לאחר שהן הנאשם והן המתלוננת שתו משקאות אלכוהוליים.

לדעת ב"כ הנאשם, מתחם הענישה הראוי במקרה זה הוא בין שנה אחת לבין 5 שנות מאסר. הוא סבור כי מתחם הענישה שהוצע ע"י המאשימה איננו מידתי.

23. הסנגור הפנה לפסקי הדין הבאים:

ע"פ 6186/12 **קסטה נ' מדינת ישראל** (פסק דין מיום 17.2.13). לאחר דין ודברים בין המערער למתלונן, שהיו שניהם בגילופין, ולאחר שהמתלונן רדף אחרי המערער כשהוא אוחז בבקבוק, תקף המערער את המתלונן באמצעות בקבוק בירה והיכה אותו בפניו. למתלונן נגרמו שברים בעצמות הפנים ופגיעות נוספות בראש. המערער הורשע בבית המשפט המחוזי בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, ונדון ל-30 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון דחה את ערעורו.

ת"פ (נצ') 675-09-12 **מדינת ישראל נ' מרואת** (פסק דין מיום 10.2.13). המערער הורשע בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, וכן תקיפת בת זוג וגרימת חבלה של ממש. בהזדמנות אחת השליך הנאשם על אשתו חפץ חד שגרם לחתך בפניה. בהזדמנות אחרת, בהיותו שתוי, היכה את אשתו על ראשה וידיה. בהזדמנות נוספת, בהיותו שתוי, חבט הנאשם בראשה של אשתו באמצעות ידיו ובאמצעות נעלי עץ. כמו כן, חנק את המתלוננת

והמשיך להכותה בראשה עד שגרם לה לשבר ברצפת העין ולשטפי דם סביב עיניה. היא אושפזה למשך 5 ימים. בית המשפט המחוזי הטיל על הנאשם 3.5 שנות מאסר בפועל.

ת"פ (ב"ש) **8313/04 מדינת ישראל נ' פופוב** (פסק דין מיום 22.12.05). הנאשם הורשע בסדרה של עבירות אלימות חמורות כלפי אשתו שנעשו יום אחר יום. בין השאר הנחית סכין על עורפה פעם אחר פעם וגרם לה לחתכים עמוקים. הוא נדון ל-5 שנות מאסר בפועל.

24. בדברו לעונש התנצל הנאשם על מעשיו, באומרו כי הוא מבין את חומרתם. הוא ציין כי היה שיכור מאוד "ולא מודע לכל מה שקרה לי..."

דין והכרעה

25. העיקרון המנחה בענישה לאחר כניסתו לתוקפו של תיקון מספר 113 לחוק העונשין, הוא עקרון ההלימה או עקרון הגמול, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת העבירה על נסיבותיה ומידת האשם של הנאשם, לבין מידת העונש המוטלת עליו. נתיב הטלת העונש הוא בן מספר שלבים. תחילה נקבע מתחם העונש ההולם למעשה העבירה; לאחר מכן יש לקבוע האם ראוי לחרוג ממתחם זה; ככל שלא ראוי לחרוג מן המתחם, יש לקבוע מהו העונש המתאים בתוך המתחם.

26. סעיף 40ג(א) לחוק העונשין קובע ארבעה שיקולים שאותם יש לשקול במסגרת קביעת מתחם העונש, לאמור: הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה; מידת הפגיעה בערך זה; מדיניות הענישה הנהוגה; הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.

27. העבירה המרכזית באירוע החמור שלפנינו היא עבירת האלימות הקשה שביצע הנאשם, בין השאר באמצעות נשק קר. הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה הוא ההגנה על שלמות הגוף. בע"פ 3573/08 **עוודרה נ' מדינת ישראל** (פסק דין מיום 13.4.10) ציין בית המשפט העליון (בסעיף 45):

"... קיים אינטרס ציבורי מובהק וחד משמעי בהרתעת היחיד והרתעת הרבים מפני נקיטה בדרך של כוח ואלימות ליישוב מחלוקות וסכסוכים תוך שימוש בנשק קר. המסר שצריך לצאת מבית משפט זה הוא שחברה מתוקנת אינה יכולה להשלים עם שימוש בסכין לשם פתרון מחלוקות וסכסוכים. יש לשוב ולהדגיש כי זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להתיר לאיש לפגוע בזכות זו. יש להילחם באלימות שפשטה בחברה הישראלית על כל צורותיה וגווניה, אם בתוך המשפחה ואם מחוצה לה, אם בקרב בני נוער ואם בקרב מבוגרים. נגע האלימות הינו רעה חולה שיש לבערה מן היסוד, ומן הראוי שידע כל איש ותדע כל אישה כי אם יבחרו בדרך האלימות ייטו בתי המשפט להשית עליהם עונשי מאסר משמעותיים ומרתיעים מאחורי סורג וברזל".

28. שניים מן השיקולים הנוגעים לקביעת מתחם העונש, היינו מידת הפגיעה בערך החברתי המוגן והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, קשורים אהדדי מטבע הדברים.

ברור כי במקרה זה מידת הפגיעה בערך החברתי המוגן היא רבה, ונסיבות ביצוע העבירה הן חמורות מאוד. תחילה יש להדגיש את פרק הזמן הארוך במיוחד שבו תקף הנאשם בחמת זעם את המתלוננת, על לא עוול בכפה כלל. מדובר בשימוש בכוח מצידו של הנאשם בלבד. מעשי האלימות נעשו החל משעה מסוימת בלילה ועד לערב **שלמחרת**. הנאשם הפעיל את האלימות תוך שימוש במכות אגרופ, בבעיטות, וכן בניפוץ בקבוקים על ראשה של המתלוננת ובפציעתה באמצעות סכין או חפץ חד אחר. באכזריות רבה הוא הראה למתלוננת את החתכים שגרם לה, ואמר לה שעשה זאת כדי שאף אחד לא יסתכל עליה (ואכן עד היום ניכרים על פניה ובגופה תוצאות הפציעה). במשך יממה תמימה היה החדר נעול, המתלוננת כלואה בו, מבלי אפשרות לצאת מהחדר, כאשר הנאשם מפליא בה את מכותיו. מדובר אפוא בנסיבות אלימות קשות ביותר, ונקל לשער את הפחד והבהלה שבהם הייתה שרויה המתלוננת במשך כל אותן שעות אימה. בקשר לכך נציין כי "**האכזריות, האלימות וההתעללות של הנאשם בנפגע העבירה...**" מהוות נסיבות שיש להן משמעות עונשית מחמירה, ככל שהן מגבירות את חומרת מעשי העבירה ואת אשמו של הנאשם (ראו סעיף 40ט(א)(10) וכן סעיף 40ט(ב) לחוק העונשין).

האירוע הסתיים בהבאת המתלוננת לבית החולים - גם זאת רק ביוזמת האב, כאשר הנאשם ניסה להניאו מכך - ובאשפוזו **במשך כחודש וחצי** לשם טיפול רפואי אינטנסיבי. המתלוננת נחבלה חבלות חמורות בכל חלקי גופה, לרבות קרע בכבד, שברים בצלעות ובגפיים, ופצעים בחלקי גוף שונים. גם לנזקים שנגרמו מביצוע מעשי העבירה יש משמעות עונשית מחמירה (סעיף 40ט(א)(4) לחוק העונשין).

29. הנאשם ביצע את מעשיו בהיותו שתוי. הסנגור רואה בכך נסיבה מקילה, ואילו התובעת רואה בכך נסיבה מחמירה. אנו סבורים כי הצדק עם התובעת. השכרות במקרה זה שכנעה את המאשימה בדבר הקושי בהוכחת יסוד הכוונה, ועל כן הורשע הנאשם לפי הודייתו בעבירת אלימות שבה היסוד הנפשי הוא פזיזות. ואולם, בגדרי העבירה שבה הורשע הנאשם, הרי השכרות שליוותה את מעשיו, המודעים, של הנאשם - "אינה מהווה נסיבה לקולא... ניתן לראות בה, אם בכלל, נסיבה **לחומרה** דווקא" - ע"פ 2235/08 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פסק דין מיום 17.11.08, סעיף 34). דברים אלה אמורים במיוחד משמדובר במעשים שנעשו במשך כיממה תמימה (השוו, **שם**). וראו עוד לענין השכרות כיסוד מחמיר לעונש: ע"פ 7876/07 **מדינת ישראל נ' פלוני** (פסק דין מיום 21.2.08, סעיף 17).

30. באשר למדיניות הענישה הנהוגה, נציין תחילה כי עבירת האלימות שבה הורשע הנאשם היא עבירה לפי סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין, שהעונש המרבי הקבוע בצידה הוא 14 שנות מאסר. העונש על עבירה של כליאת שווא עומד על 3 שנות מאסר.

נעיר כי היסוד המחמיר בעבירת האלימות שבה הורשע הנאשם הוא העובדה שמעשי האלימות נעשו בין השאר תוך שימוש בנשק קר. לעומת זאת, הנאשם לא הורשע בעבירת

אלימות כלפי בן זוג. אכן, נסיבה זו של היות המתלוננת בת זוגו של הנאשם צוינה בעובדות כתב האישום המתוקן, ואיננו מתעלמים מכך כאחת מן הנסיבות. עם זאת, עלינו להביא בחשבון גם את העובדה שאין מדובר במקרה זה בקשר זוגי ממושך, אלא בקשר שנמשך פרק זמן קצר בלבד.

31. באשר לעונשים שהוטלו בפסיקה, יש לומר שבולט הפער במידת עונש המאסר בין הפסיקה שהוצגה על ידי הסנגור לבין זו שהוצגה על ידי ב"כ המאשימה. כיוצא בזה בולט, ובמיוחד, הפער העצום בין מתחם הענישה המוצע מזה (1-5 שנות מאסר) ומזה (11-14 שנות מאסר)! פערים כאלה הם אולי מסממניה של התקופה הראשונה של יישום תיקון מס' 113 לחוק העונשין בדבר הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה; אך אין הם מחויבי הטיעונים המשפטיים.

כך, איננו סבורים כלל, גם לאחר עיון בפסיקה שהציג הסנגור, כי מתחם העונש שהוצע על ידי הסנגור מתאים למקרה חמור זה שפנינו.

לעומת זאת, פסק הדין שהוגש על ידי ב"כ המאשימה (ע"פ 2672/08) מתאים מבחינת עובדותיו לעריכת היקש לעניינו. ואולם נראה שזהו אחד התקדימים העונשיים החמורים ביותר, אם לא החמור ביותר שבנמצא, לגבי מי שהורשע בעבירה לפי סעיף 335 לחוק העונשין, בעוד שרצפת מתחם הענישה המוצעת על ידי ב"כ המאשימה הייתה גבוהה יותר מהעונש שהוטל באותו תקדים (10 שנות מאסר).

אכן, ידוע הדבר כי קיימת "משרעת רחבה" של שיעור עונש המאסר בעבירות שעניין בתופעה המוכרת כ"תת תרבות הסכין" - ראו ע"פ 2225/11 מדינת ישראל נ' גלאם (פסק דין מיום 6.5.12, סעיף 6). העיון ילמד כי בדרך כלל, העונשים שהוטלו בעבר על מי שהורשעו בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות אגב דקירות סכין, לפי סעיף 335 לחוק העונשין, אינם עולים, גם במקרים החמורים יותר, על 4 שנות מאסר. ראו, למשל, ע"פ 5089/12 עובדיה נ' מדינת ישראל, פסק דין מיום 19.2.13 (50 חודשי מאסר).

שיעורי הענישה עולים, לעיתים משמעותית, כאשר ההרשעה היא בעבירה לפי סעיף 329 לחוק העונשין. ראו, למשל, כענישה ברף הגבוה, ע"פ 2597/08 יוזינסקי נ' מדינת ישראל (פסק דין מיום 26.2.09) - 9 שנות מאסר; ע"פ 1651/12 בן יטח נ' מדינת ישראל (פסק דין מיום 4.7.13) - 7 שנות מאסר. מובן שכל תקדים עונשי יש לבחון לפי נסיבות המעשה, העושה והקרבת.

הנאשם במקרה שלפנינו לא הורשע אמנם בעבירה לפי סעיף 329 לחוק העונשין, ואולם יש לזכור כי אין מדובר במעשה קצר וחד פעמי של דקירה או דקירות, אלא במסכת התעללות ואלימות שנמשכה כיממה תמימה, ובמופעים שונים של אלימות קשה, שהסתיימו בתוצאות קשות.

32. מובן גם שלעניין קביעת מתחם העונש האידנא, יש לזכור שבתקדימי העבר מדובר בעונשים שהוטלו לאחר ההתחשבות בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, ובהן נסיבות קולא משמעותיות, כגון הודיה באשמה ולקידחת אחריות, העדר עבר פלילי ונסיבות אישיות קשות. היום לעומת זאת באה ההתחשבות בנסיבות קולא אלה, בעת הטלת העונש - רק לאחר קביעת מתחם העונש ההולם, אשר נקבע בהתעלם מנסיבות קולא אלה (סעיף

40ג(ב) לחוק העונשין). לכך משמעות רבה בעת קביעת מתחם העונש בכלל, ובדרך ההתחשבות "**במדיניות הענישה הנהוגה**" כאחד השיקולים לקביעת מתחם העונש ההולם, בפרט - ראו סעיף 40ג(א) לחוק העונשין. בעניין זה ראו גם ע"פ 1323/13 **חסן נ' מדינת ישראל** (פסק דין מיום 5.6.13, סעיף 9 לפסק הדין); יניב ואקי, יורם רבין, "הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה: תמונת מצב והרהורים על העתיד לבוא", **הפרקליט** נב, 437, 413 (תשע"ד).

33. העבירות שבהן הורשע הנאשם מהוות "אירוע אחד" (ראו סעיף 40ג(א) לחוק העונשין). הנה כי כן, בהתחשב במהות הערך החברתי המוגן, בנסיבות העבירות ובמדיניות הפסיקה, **אנו קובעים שמתחם העונש ההולם למעשי העבירות שביצע הנאשם (חבלה חמורה בנסיבות מחמירות וכליאת שווא) נע בין 5 שנות מאסר בפועל ל-10 שנות מאסר בפועל.**

34. נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה

א. **הודייתו של הנאשם והבעת חרטה** - לשיקול זה יש בענייננו משמעות ממשית, ולמעשה זהו השיקול העיקרי לקולא. כפי שצוין לעיל, אין גם לראות מקרה זה כמקרה שבו יש להתחשב באופן מוגבל בהודיה (באשר זו באה בתום שלב ההוכחות או בעיצומו); הנאשם דנן היה מוכן להודות כל העת בעבירת האלימות שבה הורשע בסופו של דבר. הוא גם התחרט והביע צער על ביצוע המעשים.

ב. **עברו הפלילי של הנאשם** - לנאשם יש עבר פלילי. לחובתו שלוש הרשעות קודמות. בין השאר הורשע בגין תקיפת אשתו הראשונה. עם זאת, עד כה ריצה הנאשם עונש מאסר אחד, קצר יחסית (8 חודשי מאסר), וזו הפעם הראשונה שייכלא תקופה ארוכה מאחורי סורג ובריח.

ג. **נתוני התסקיר על אודות הנאשם** - עיקר הנתונים **שליליים**. דפוס התנהגותו של הנאשם הרסני ואלים. הוא סובל מתלות באלכוהול מגיל ההתבגרות, ללא גמילה אפקטיבית. בעבר תקף את אשתו הראשונה, וגם קשר זוגי שהיה לו מספר חודשים עם **בת זוג נוספת** הסתיים בעקבות סכסוך תוקפני. קיים סיכון ממשי לכך שהנאשם ישוב ויבצע עבירות אלימות.

ד. הנאשם הפקיד כבר 20,000 ₪ לטובת המתלוננת.

35. לאור כל הנסיבות והשיקולים שפורטו לעיל, מטילים אנו על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 7.5 שנים, החל מיום המעצר 24.10.12.

ב. מאסר על תנאי למשך 12 חודשים, והנאשם לא יישא עונש זה אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו כל עבירת אלימות שהיא פשע, וכן עבירה של כליאת שווא, לפי סעיף 377 לחוק העונשין.

עמוד 9

ג. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, והנאשם לא יישא עונש זה אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירת אלימות שהיא עוון וכן עבירת איומים.

ד. פיצויים למתלוננת בסך 70,000 ₪.

20,000 ₪ שכבר הופקדו בקופת בית המשפט יועברו למתלוננת, שפרטיה וכתובתה העדכנית יועברו למזכירות על ידי ב"כ המאשימה.

הסכום הנותר בסך 50,000 ₪ ישולם ב-25 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 1.3.14. אי תשלום אחד התשלומים במועד יגרום לכך שיתרת התשלום תעמוד לפירעון מיידי.

המלצה לגורמי שב"ס: שירות המבחן המליץ על בחינת התאמתו של הנאשם לטיפול במסגרת הכלא - תחילה טיפול בבעיית ההתמכרות לאלכוהול ולאחר מכן טיפול בבעיית האלימות. אנו מצטרפים להמלצה זו ומורים כי תובא בפני הגורמים המתאימים בשב"ס.

המזכירות תעביר לשירות המבחן העתק מגזר הדין.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום מהיום.

ניתן צו איסור פרסום לגבי שמה של המתלוננת או כל פרט העלול לזהותה.

ניתן היום, כ' שבט תשע"ד, 21 ינואר 2014, בנוכחות ב"כ הצדדים, עו"ד נועה ארזי מטעם המאשימה ועו"ד אבוהב מטעם הנאשם, הנאשם הובא על ידי שב"ס, והדין מתורגם על ידי המתורגמת גב' שליאק.